

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Longipontis Et Igniacensi Abbatibus, & Priori Igniacensi Sussionensis
diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

conspicui præsentaret; si forsân ad excusationem suam ostendere rationabile quicquam posset. Ipse verò cum testimoniis quoque litteris venerabilis fratris nostri Episcopi Bivinenfis, per quem cum super hoc mandavimus admoneri, per suas nobis litteras respondendo confessus est quòd cum olim circa octavum annum ætatis suæ pater suus clericali militiæ tradidisset eundem, duodecimo tandem anno transacto resiliit ab ea, & ad arma secularia se exercens, denique cum claræ memoriæ Waltero Brenensi Comite Apuliam introivit & hæcenus ibi mansit, fructibus jamdictæ præbendæ quibusdam creditoribus obligatis, quam recognoscere se dicebat contra conscientiam tenuisse, ac ideo debitum quod super eadem præbendâ contraxerat extenuatum penitus esse dicens, eam in nostris manibus resignavit. Nos igitur idoneæ personæ in ipsa provideri volentes, eam dilecto filio magistro Waltero, viro provido & honesto, de vestris partibus oriundo, duximus concedendam, universitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus ipsum per procuratorem suum in corporalem possessionem ipsius inducere ac in fratrem & Canonicum recipere procuretis, stallum chori & locum Capituli sibi nihilominus assignando, mandatum apostolicum taliter impleturi quòd gerere possimus acceptum. Alioquin dilectis filiis Decano, Cantori, & G. Pedilupi Canonico Remensis dedimus in mandatis ut vos ad id per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellant. Datum Laterani x 11. Kal. Januarij, pontificatus nostri anno undecimo.

Scriptum est illis super hoc.

LONGIPONTIS ET IGNIACENSIS
Abbatibus, & Priori Igniacensi
Suessionensis diocesis.

EX litteris dilectorum filiorum Decani, Cantoris, & G. Canonici Remensis intelleximus evidenter quòd cum Isabel mulier adversus R. virum suum Laudunensis diocesis, qui non curabat eidem necessaria ministrare nec maritale ipsi debitum exhibere, nostras impetrasset ad eos litteras continentes quòd si res taliter se haberet, dictum R. ut tamquam uxorem suam exhiberet eandem & maritali affectione tractaret, censura ecclesiastica sublato appellationis obstaculo coercerent, ipsi partes legitime citaverunt. Quibus in eorum præsentia constitutis, præ-

Tom. II.

fata mulier intentionem suam fundare voluit coram eis, asserens dictum R. cum ipsa legitime matrimonium contraxisse, nec sibi velle in necessariis providere vel debitum reddere conjugale. Cum autem dicto R. hæc inficiante omnino testes producti essent pariter & recepti, iudices super hoc sententiare nolentes, depositiones ipsorum & ea quæ hinc inde fuere proposita coram eis, sub sigillis suis nobis fideliter transmiserunt. Nos igitur visis & intellectis depositionibus testium productorum, quia per dicta eorum de matrimonio nobis constitit evidenter, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus memoratum R. non obstante quòd post contractum matrimonium se fecit in Subdiaconum promoveri, ad recipiendam uxorem suam & eam maritali affectione tractandam monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 11. Kal. Januarij, pontificatus nostri anno undecimo.

DECANO SARESBERIENSI
Parisius commoranti, A. Archidiacono, & magistro P. Peverel Canonico Parisiensi.

CUM dilecti filij Willelmus Andrensis Ecclesiæ monachus, qui pro electo ejusdem Ecclesiæ se gerebat, & Gaufridus Daubins monachus ac procurator monasterij Karroffenfis super jure eligendi Abbatem in Andrensi monasterio & ejusdem Willelmi electione invicem in nostra præsentia litigarent, idem Willelmus electionem suam à fratribus Andrensis concorditer celebratam auctoritate petiit apostolica confirmari, asserens tam de jure communi quàm privilegio speciali eis à felicis recordationis Alexandro Papa prædecessore nostro, & à nobis postmodum confirmato, liberam eligendi auctoritatem ad eosdem fratres tantummodo pertinere. Nam de jure communi omnis congregatio monachorum eligere sibi debet Abbatem; & in ejusdem Alexandri privilegio continetur ut obeunte monasterij Andrensis Abbate nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres vel eorum pars consilij sanioris secundum Deum & beati Benedicti regulam duxerint eligendum. A nobis quoque prædictis fratribus dinoscitur esse concessum ut licitum sit eisdem, cum Ecclesiam suam Abbate vacare contigerit, personam idoneam de gremio ejus-

H h ij

Epist. 107.
De electione
Abbatis Andrensis.
Cap. Cum dilectus. De consecratione.
Vide to. 9.
Spici. Da-
cheriani pag.
578.

* Suprà lib.
10. epist. 97.

* To. 9. Spicil.
pag. 461.